

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din.
Cena Marijinoga lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvu Novin v Crensovcu, Prekm.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Crensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnega centimetra za ednok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstem je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popust za eno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravištvo „NOVIN“.

Slovenskomi narodi!

Slovenski i hrvatski narod sta se s srbskim leta 1918. združila v novo državo v trdnoj veri, da najdeta tu po stoletnih težkih borbah v novoj državnoj zvezi, zgrajenoj na popolnoj enakopravnosti, vse pogoje za razvoj svoje narodne samobitnosti na vseh poljih svojega javnoga življenja. Če smo se združili v eno državo, smo to učinili v trdnoj zavesti, da bomo v toj državi tem varnejše zavarovane vse one dobrine, štere smo mogli skoz duga desetletja v ljutih političnih i gospodarskih bojih braniti proti svojim narodnim nasprotnikom, šteri so nas politično zarobili, gospodarsko izkoriščali i šteri pripravili grob našemu narodnomu življenju. Že od začetka smo se zavedali, da more naš slovenski narod v velikoj jugoslovanskoj državi živeti svoje lastno narodno življenje samo te, če živa v rešah države kak največjo državno-pravno samostojnost. To osvedočenje je prišlo do vidnoga izraza v ženevskom dogovori meseca novembra 1918. leta i kesnej v dogovori Narodnega veća z vladov nekdašnje kraljevine Srbije. Temeljna misel teh dogovorov je bila, da mora nova država očuvati narodno individualnost kak srbskoga tak tudi slovenskoga ino hrvatskoga naroda. In ka smo doživeli? Slovesne pogodbe i dogovore so sramotno poteptali. Zdašnji ministriški predsednik gospod Pašić je svojo velesrbsko zagriženost javno posvedoč na seji narodne skupščine z značilnov izjavov, da že od vsega začetka ne meo namena držati dano reč i slovesen podpis.

Že v prvih letih svojega narodnoga življenja v novoj državi smo mogli bridko občutiti, da ščejo — sežna s častnimi izjemami — nad nami gospodovati, nas izkoriščati i da majo tudi prikrite namene, da nam vzemajo naše narodno bitje. Ta težnja je dobila viden izraz v temeljnem državnom zakoni v takzvanoj vidovdanskoi ustavi, ki je v državo vpeljala kruti centralizem i ž njim nadoblast ednoga naroda nad dvema drugima. Vse avtonomne pravice, štere si je ljudstvo izbojovalo, so s tem kratkomalo vničene. Na sramoto je bila ta ustava sklenjena tudi z nešterimi slovenskimi i hrvatskimi glasovi.

Ali je čudno, če Slovenci i Hrvati neso mogli i neso šteri sprejeti jarma, ki so jim ga namenili? Pričakivali so narodno enakopravnost, prišli pa so pod tutorstvo i nadvlado vsepodsebe skopajočega pokolenja. Slovensko ljudsko stranko je od vsega početka vodila miseb, da morejo samo široke avtonomije z zakonodajnimi parlamenti zavarovati politične, gospodarske i kulturne pravice Slovincov i Hrvatov. S tem programom je stopila SLS v volivni boj za ustavotvorno skupščino, te program je z vsvo odločnostjo zagovarjala v parlamentarnih bojih za ustavo, te njen program je sprejeo slovenski narod v svojoj celoti pri lanskoi volitvah, kda je z velikanskoi volivnov demonstracijov povero SLS, da ide v tem znamenji v parlamentarno borbo i ne cđneha v tom boji tak dugo, dokeč svojem programi ne izvjuje popolne zmage.

Po ednoletnom težkom i ostrim parlamentarnom boji stopa SLS pali pred svoje volivce z mirnov zavestjov, da je sprejeto nalogo v polnoj meri vršila. Tako po lanskoi volitvah so se združile stranke, ki majo spodobne poglede na notranjo ureditev države, v federalistični blok. S tem so vstvorile veliko parlamentarno silo, ki bi lahko, kak hitro bi se začela v celoti v parlamenti uveljavljati, vstvorila čisto novi parlamentarni položaj. Parlamentarno zastopstvo SLS je stopilo za program slovenskoga ljudstva tak i na parlamentarna tla i je na parlamentarnom bojišči s spretno i doslednov taktikoi vstvorilo dve fronti, ki sta se mogli ravno z pogledom na državno-pravni program SLS jasno opredeliti. Izjaviti sta se morali, ali hočeta še nadalje vzdržavati zdajšnje stanje nadvlade, izkoriščanja i vkanjenja ali pa ščeta pošten sporazum med Slovinci, Hrvati i Srbi. I tak se je z aktivnov delavnostjov zastopstva SLS osnovao opozicijski blok, sestavljen iz Slovincov, Hrvatov i dela srbskih poslancev. Parlamentarna borba SLS i z njov zvezanih protivladnih strank je pripravila pot, da so tudi poslanci HRSS (Radičevci) opustili večletno abstinenco politiko, predložili svoja poslanska punomočja i posegli aktivno v parlamentarno življenje. Ta parlamentarna skupina predstavlja zdaj veliko večino ljudstva, ma absolutno večino v narodnoj skupščini, šče uvesti v državno upravo red i zakonitost, pobijati šče na celoj črti vkanjenje. Predvsem so se pa stranke opozicijskoga bloka programatično zavezale, da bodo notrašnje politične razmere v državi vredile na osnovi odkritosrčnoga i iskrenoga sporazuma med slovenskim, hrvatskim i srbskim narodom, pa da ne priznajo nikše državne vreditve, štera ne zajamčuje prava o samoodločbi

ljudstva. Tak se je v parlamenti na ednoj strani vstvorila večina, ki zagovarja politiko sporazuma, poštenosti i zakonitosti, na drugoj strani mamo pa vlado parlamentarne menjšine gospoda Pašića, ki jo podpirata radikalna stranka i Pribičevićoi ljudje s slovenskimi demokrati vred. Te stranke zagovarjajo brezpogojno nadvlado političnoga velesrbsstva, so proti sporazumnoj vreditvi države i proti izpremembi zdajšnjega za Slovence i Hrvate i tudi za državo samo skrajno pogubonosnoga stanja. Dasi so menjšina, se ščejo za vsako ceno obdržati na vladi. S strahovanjem i nasiljom vplivajo na ljudske vrste i po izjavi gospoda Pašića, bodo vporabljali surovo silo, da se vzdržijo na oblasti.

Naravno je, da je med blokom narodnoga sporazuma i politične pravičnosti, pa med blokom vkanjenja i nasilja moglo priti na parlamentarnih tleh do najhujšega spopada. Vlada gospoda Pašića je bila dvakrat prisiljena odstopiti. V nednoj zaistino parlamentarnoj državi se takša vlada ne bi mogla več povrniti na svoje mesto. V parlamentarno vladanih državah poštujejo načelo večine, pri nas pa, ki smo tudi po rečeh ustave parlamentarna država, so demokratično načelo večinskoga zastopstva na najdivješi način pogazili. Edno najbolje žalostnih i mogoče tudi najbolje usodepunih poglavij v zgodovini naše države bo ostalo poglavje, kak so rešavali zadnji dve krizi. Gde na sveti bi se mogli tak drzno igrati z ljudskimi zastopniki, kak so se pri nas igrali z potrditvov hrvatskih poslanskih mandatov? Gde na sveti bi se mogli grše igrati z ljudskoi suverenitetov, ki jo predstavlja izvoljena večina poslancev, kak so to učinili pri nas zadnje dni? Najvišja je suverenost (oblast) ljudstva i nišče nima pravice, ne da bi si nakopao največjo odgovornost pred zgodovino ino narodom, da gazi to oblast. Tudi to se je pri nas zgodilo! SLS i gotovo tudi še druge stranke opozicijskega bloka morajo naprej odklanjati vse dalekosežne posledice, ki bodo iz toga nasilja nujno sledile.

Če moramo način, kak sta se zadnji dve krizi rešavali, najostrejšje obsojati, kak naj šele ožigosamo nasilje, ki ga je izvršila vlada gospoda Pašića na seji narodne skupščine dne 27. maja t. l. Te den je stala proti Pašičovoi vladi absolutna večina, štero je tvorila združena opozicija. Mesto da bi se gospod Pašić oklono parlamentarnoi načeli i odišo z vlade, si je izposlovao kraljevi ukaz i s kraljevim ukazom je zapro večini narodne skupščine vrata do 20. oktobra. Pribijemo, da se je s tem činom izvršo atentat na suverenost ljudstva, štero po svojoj večini v parlamenti, a ne po menjšini deli s kraljom vladarska prava i dužnosti, da se je izvršo državni vdor, ar se je proti izrecnomi besedili zdajšnje ustave i proti parlamentarnim zakonom nasilno vpostavo rešim skupščine menjšine nad većinov.

V imeni suverenoga ljudstva zahtevamo, da se te revolucionarni čin parlamentarne menjšine niti za trenutek dalje ne vzdržava s silov, da se taki oblasti ropna vlada odpravi i da se opet vpostavi ustavnost i parlamentarizem!

Zaman je trud onih, ki mislijo, da se bodo mogli z izigravanjom ustavnih določil parlamentarne večine i parlamentarizma samoga duže časa vzdržati na vladj i zadržavati nujni razvoj političnih dogodkov v državi. Število branitelov sporazuma i sporazumne vreditve države raste. Vrste proticentralistov i protikorupcionistov se povnožavajo. V ustavotvornoj skupščini so bili zastopniki SLS osamljeni, v trdnom boji proti vsem drugim parlamentarnim skupinam so mogli sami stanovitnost braniti avtonomistično miseo i delati zanjo najživahnejšo propagando. Dnes se morejo s ponosom ogledavati na 4 letno dobo uspešnih parlamentarnih borb za pravico slovenstva i hrvatstva i zadoščenjom lahko doživajo, da je dnes v narodnoj skupščini 160 poslancev — tak absolutna večina — ki obsoja vsako nasilstvo nad Slovinci i Hrvati i priznava pravico samoodločbe tudi Slovincom i Hrvatom. Ali ne naša avtonomistična miseo, za štero je SLS založila vse svoje sile, v naglom pohodi dobila največši razmah? Gde je sila, ki bi se mogla stalno vstavljati večini ljudstva? I što bi se drzno pregledati parlamentarno večino? Naj se povčijo iz zgodovine, kak je ljudstvo obračunalo z nasilnežni i vkanljivci.

Vredna je stanovitnost. Ljudstvo, štera vrže vse svoje organizirane sile v politične boje za velike narodne i socialne ideale, je še vsikdar zmagalo. Ne dvojimo niti za trenutek, da bo slovensko ljudstvo vdržalo v svojem velikom boji enotno i neomajano. V širokoj zakonodajnoj avtonomiji je jedina zaloga boljše bodočnosti slovenskoga naroda.

Belgrad, dne 29. maja 1924,

Dr. Korošec Anton

Bedjanič Andrej
Bošnjak Anton
Brodar Janez
Falež Štefan
Gostinčar Jože
Dr. Hohnjec Jos.

Klekl Josip
Kranjc Davorin
Kremžar Franc
Kugovnik Jurij
Dr. Kulovec Franc
Nemanič Josip

Prčić Mirko
Pušenjak Vlado
Rajić Blažko
Stanovnik Ivan
Strcin Ivan
Sušnik Anton

Šiftar Geza
Škulj Karl
Vesenjak Ivan
Vrečko Jakob
Žebot Franc

Govor narodnoga poslanca Jožefa Klekl na 66. seji nar. skupščine marca 30.

Partija 2595, pozicija I. govori od dovolitve brezobrestnih posojil kmetiskim zadrugam, naseljencom i novo osnovanim kmetijam, za koj je predvideno 20 milijonov dinarova. Ta partija, v koliko je tudi hvaljevredna, je pa po svoji vsebini vredna graje, ar ne določa niti najmanjše svote za naše prečanske kraje, šteri se sistematično (po navadi) zametavajo.

Gospod minister za agrarno reformo ali njegov namestnik bi nam včino veliko uslugo, če bi nam povedao višino brezobrestnoga posojila za naše naseljence pri Dolnji Lendavi, za kmetijske zadruge i za novo ustanovljene male kmetije na Hrvatskom i v Sloveniji, predvsem pa v siromaškom deli našega Prekmurja. Po relaciji plačanih davkov v Sloveniji bi mogla Slovenija iz toga brezobrestnoga dugoletnega posojila dobiti najmanje 3 milijone dinarova, a siromašno Prekmurje pa okoli 800.000 dinarova.

V partiji 2595 b. je predvideno za vodno zadrugo v Novom Sadi 7.020.000 dinarova. Ne ugovarjam toj postavki, moram pa pripomniti, da bi se tudi za naše kraje predvsem v nizko ležečem dolnjem Prekmurju mogla staviti v proračun primerna svota v takše namene, i to tem bolje, ar mamo tudi mi vodno zadrugo v Dolnji Lendavi. Neobhodno potrebno bi bilo, kak so to naši strokovnjaki že ugotovili, da bi se izkopala v Prekmurju dva kanala i to v občini Nedelica, Mala Poljana, Velika Poljana, Filovci, Bogojina i Hotiza. Če bi se kanalizirao močvirnati del dolnjega Prekmurja, bi od toga ne meli samo posamezniki nego tudi cela država skoro podvojene dohodke.

Slavnost črensovske fare pri blagoslavljanji zvonov.

V cerkvi.

Napunjeni z sladkimi zvoki pesmi se podamo v cerkev, gde so nam domači g. plebanoš Čačič v genljivoj predgi razložili raznovrstno službo zvonov. Najprle so se zahvalili vrlim našim Amerikancom, ka so z lepimi dari priskočili na pomoč i oni prvi začeli z nabiranjem, nadale mil. g. kanoniki i drugim gostom, ki so prišli k blagoslavljanji pa celoj fari za dare i kinčenje cerkve i zvunskih prostorov pa vsem, ki so slavnost podignoli. Zatem so razložili službo zvonov. Naznanjajo nam tej 1) trikrat na den vtelovljenje Sina božega, v petek Njegovo tužno smrt za nas; 2) naznanjajo nam prihod milih i nemilih gostov, mili so: obisk püšpekova, cerkvene slavnosti, nova meša itd., nemili so pa: ogenj, povoden, sovražnik; 3) zovejo nas k božoj službi po nedelah i svetkah i bližnjimi v nevoli pomagat; 4) sprevajajo nas pri procesijah, na božo pot ali gda se ž nje povrnemo; 5) oznanjajo nam veselje na Telovo, pri vstanenji Gospodovom na Velko soboto, zamuknejo pa v znamenje žalosti tri dni Velkoga tjedna; 6) so

naši najboljši prijatelje, ar gda nas že vse ostavi, oni nas ne ostavijo, nego nas sprevedijo notri do groba. Vsako srce se je genolo nad lepov predgov, posebno gda so obljubili farnikom, kelkokrat bodo zaslišali zvonski glas, ki bode glaslo njihovo smrt, telkokrat se bodo pri svetom oltari ž njih spominali i gde so je oprosili, naj oni ravno to včini, gda njim zvonovje njihovo smrt bodo naznanili.

Po sv. predgi so služili slov. sv. mešo mil. g. kanonik, med šterov je pevski zbor g. Lutar Števana lepo zbrano speval latinsko mešo od Deteta Jezusa i k darivanji pesem od Nevtene Dev. Marije: „Tota pulchra es Marija — Cela lepa si Marija.“ Cela cerkev je pa popevala da je vse grmelo po njej: „Lübvav moja“ lepo starinsko pesem. Na kōnci bože službe se je ešče ednok spopevala pesem od novih zvonov i ljudstvo puno z svetimi čutili je zapüstito serkev, da si ogleda zvüna nje, kak do se vlekli zvonov vu zvonik.

Zvonovje se gorpotegnejo.

Zvonovje so meli svoje dužnosti napisane nad velikimi dverami, štere sō se etak glasile:

Zvoni, zvon, zvonil:

K molitvi vodi! Vsi da pobožno molimo Bogal!
K spovedi vodi! Da spokorimo se vsi iz srca!
K meši nas vodi! Jezusa vsi da dobimo večkrat!
K navuki vodi! Düše da puni nam boži svet glas!
K zdavanji vodi! Z vencom nedüžnosti vsaki mlad' par!
H krst-férmi vodi! Čista mladina naj Bogi je v dar!
Mešnike vodi! V velkom številu pred boži oltar!
Düše k njim vodi! Ž njimi da ljubijo Boga vsikdar!
K miranji vodi! Srečno da ločimo vsi se z sveta!
Telo sprevedi! Tihi grob da dobi; — düša Boga!

Te svoje dužnosti je vsaki zvon mógo prle dobro prečteti kak je prišo v zvonik na svoje mesto, ka de znao, kakšo službo ma. Jaka roka naših vrlih ognjegascov ga je držala nad tem napisom, dokeč ne si ga je dobro prečteo i za tem püstita gor v törem. V ednoj dobroj vöri so naši gasilci vse tri zvone spravili na njuvo stalno mesto, mi pa z radovednostjov čakali, gda se oglasijo, gda nas pozdravijo prvokrat z svojim milim glasom.

NEDELA.

Sv. Trojstva (I. po Ris. ali bela na Dolenskom). Evang. sv. Mataja XXVIII. 18—20. Jezus pošlje svoje vučenike, naj krstijo vse ljudi v imeni Oče i Sina i sv. Düha. Ta zapoved vala vsem dthovnikom. Vsi se morejo od njih okrstiti i priti v Kristušovo Matercerkev. A to se samo te zgodi, če mo bole ljubili bližnje svoje i mesto na greh davali svoje peneze na misijone.

Ljubézen do bližnjega.*)

O strašna zavist! Samo zato, ar ga je oča bole lübo i ar so se zavolo njegovih senj bojali, da bo več kak oni . . . O nesrečne zavist! . . . Pa pogledjte še Šaula, kak je preganjao Davida, či tudi je večkrat sam pravo, da je mi je David ne včino nikaj slaboga. Pošilao ga med sov-

*) Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

ražnike, da bi ga vmorili. S celimi vojskami ga je preganjao iz kraja v kraj, samo da bi ga vničo. — I zakaj? Iz same nevoščljivosti, ar so izraelske žene bole hvalile Davida, ki je prenegao Golijata, kak pa njega.

Pa zakaj bi pripovedüvao te pelde iz Sv. Pisma. V vsakdanšnjem življenji vidimo, kak grozovita, naravnost krvoločna zna biti nevoščljivost. Ja, krvoločna! Vsi časi se bodo spominjali nečlovečnosti Tulije, hčere rimskoga krala Tulija Seksta. Ta nečastna žena se je ednok pelala z velkov naglicov po vulici rimskoga varaša. Konji na ednok henjajo sredi ceste. Kočiš šče obrniti. — Ka je to? pita Tulija, zakaj ne pelaš dale? — Milostna pospa, odgovori kočiš, na sredi ceste leži mrtvo človeško telo i kak spoznam, je to telo vašega očö, . . . Ka zato! odgovori grozovita hči. Ali nemreš s kolami prek mrtvoga tela? Če je tudi moj oča, za mene mora biti cesta prosta; pelaj! — Kakša poživinjenost! kakša strahota gvozovitosti! Ne ögniti se obrniti — nego raj svojega lastnoga mrtvoga očö povoziti i s konjskimi kopiti teptati — o . . .! Podobno grozovita i živinska lehka postane — nevoščljivost! Zmagovati tudi nad premaganim, mrtvim bližnjim, či tudi sosedom, prijatelom i celo bratom, sestrov . . . kakša radost! Človeka spraviti od časti, njemi vzeti dobro ime, službo, preganjati ga, ponižati, . . . z vsem tem se zavist celo ponaša, to je njena slava, čast . . . Ka se brigam za skuze bližnjega, za tiste skrite bolečine, od šterij pokajo srca! Ka me briga vse to, pravi nevoščlivec, nikaj zato, što je na poti nikaj zato, kakša krivica se njemi zgodi; za mene möra biti cesta prosta.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Navuk za tretji red bo v Črensovcih na den Srca Jezušovoga to je juna 27. predpoldnom ob 9. Pred navukom je sv. meša z svestvom pri Srca Jezušovoga oltari.

Tri podobarske knjige je zgübo od Sobote do Bakovec Franc Nemeš podobar od Sv. Düha pošta sv. Jurij ob Ščavnici. Ki knige najde i prekda ali v Bakovcih župani ali pri g. kanoniki v Soboti, dobi od podobara dar.

Za novoga gimnazijskoga ravnatelja je imenüvan Ludvik Vagaja, profesor celjske gimnazije. Bivši ravnatelj so se prosili v kraj iz M. Sobote bliže k svojim domi v Ljubljano. Gda njim iz srca želemo, da odido z najlepšimi spomini iz Slov. Krajine i se v novom mestu dobro počüti, novoga gospoda ravnatelja pozdravimo i prosimo, naj vodijo na splošno zadovoljnost našega naroda našo mladino vu gimnaziji.

Dr. Janko Lokar, inšpektor min. prosvete, bivši ravnatelj naše gimnazije je imenüvan v Ljubljano za gimnazijskoga ravnatelja. Z celim srcem se veselimo nad odliküvanjem i čestitamo. I gda damo izraz svojem ljubezni punomi čütenji, prosimo g. ravnatelja, naj nas Prekmurce i nadalje nosi v svojem srci kak nas je dozda.

20. i 21. maja v Gornjoj Lendavi. Velki svetek slavne fare gornje-lendavske je tudi za nami. Bog moj, zakaj je to, da vse — ka je lepo, s ptičjimi peroti leti, samo skrbi, žalost i

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II. Boj.

V fölaši proti borišči je Pankracij zagledao Šebeščana, i zraven njega gospo zavito v plašč. Včasi jo je spoznao, poklekno je pred njo, küšno njoj je roko i djao z milim glasom:

„Prišla je vüra, štero si že davno čakala; blagoslovi me, draga mati!“

„Le poglej v nebö, drago dete, kde te čaka Kristuš s svojimi svetniki. Batrivno se vojüj i ostani vören do svojega Zveličitela. Spömni se tudi svojego očö, šteroga spomin nosiš na svoji prsaji!“

„Le nekelko ešče potrpi i tej ostanki ti bodo ešče jako lübi!“

„Vkrej, vkrej“ zakrči „lanista.“ Ka bote s temi norijami.“ I trda palica je že na mladenčovi plečaj.

Lucina, mati, je ödšla, Šebeščan pa prime Pankracija za roko i njemi zašepče na vüho: Batrivnost, dragi moj! Bog s teov! Jaz ostanem za casarovim hrbtom, le gori poglej v zadnjem hipi i mi daj svoj blagoslov.“

Ha, ha, ha . . . se zareži nešče za njegovim hrbtom. Što je denok bio? Zgledne se pa ne vidi drugoga, kak rob obleke, tam za voglom. Šebeščan premišlüje, premišlüje, ali pravoga je ne vganö. Fulvij je bio, šteroga so te reči osvedöčile, kak je že dugo mislo, najmre, da je Šebeščan tudi krščenik.

Pankracija so püstiti zadnjega, mislili so,

da ne bo stanoviten, če bo vido vse druge tak neusmileno trpeti, pa pripetilo se je ravno nasprotao (naopak.) Stao je, kam so ga postavili i lepo so se odlikovale njegove bele kotrige poleg zarjavelij i zamazanij tel birčev, šteri so ga obdajali.

Zdaj ga püstitjo samoga. Stao je, roke je držao prekrižane na prsaj, oči je povzdignö k nebi i molo. Niti genö se ne, kda sō se okoli njega sükali medvedi i divji leopardi. — Čüdno, kakšna nebeška moč veže gobce tem roparom; vohali i vohali so okoli njega — ali napadnoti ga pa neso vüpale. Lüstvo je postalo nepotrpežljivo, kda so vidili besnečo zverlno divjati okoli njega, pa se ga njednä nedotakne. Mislili so, da stoji v kakšen zacompranom krögi. Z novim i divjim bego se zaleti proti njemi divji bik, pa glej . . . , naglo obstoji, glavö prigne do zemle i se ne gene več.

„Podraži ga, strapezlivec“, se zadere casar nad njim čemerno. Zdaj se zbüdi Pankracij z zamišlene molitve, roki vtegne i se poda proti svojim sovražnikom, pa kak, da bi se njim divji oroslan približavao, zbežijo vse nazaj, ödsko se prišle; pri dveraj je stao čuvar — v njega se je zagnao bik z vsöv silov; ga podro na zemlo i ga kotao i valao po peski. Vsi so zijali, se čüdili, zraven pa čemerili; nato se pa nehče oglašati: „Comprnjak je, ali ne vidite, da ma okoli šinjeka nikšo comprnijo.“ Comprnjak, ponovijo vsi za njim na englas.

Casar namigne vnožici naj ostane mirna njemi pa z ostrim glasom veli: „Vzemi spömnek z šinjeka i ga vrži od sebe, če ne — se ti zna kaj hüjšega pripetiti.“

Z milim glasom, da je prijetno odmevalo, po dvorišči, je ödvrno Pankracij: „Veličanstvö, ka nosim na šinjeki, to je ne comper, je spömni na pokojnoga očö, ki sō ravno na töm mestu mrli, ar so spoznali, ka dnes jaz spoznavam v ponižnosti. Krščenik sam i z ljubavi do svojega Boga Jezusa Kristüša vešelo vmerjem. Le te, edine zapüščine mi ne jemlite, ar sam jo ödločo v darilo že drugömi, i to bole dragögeno, nego sam jo dobo jaz. Ešče ednok probajte; mojemi öči je pomagao panter k mantrniškoj koroni, mogoče bo tudi meni.

Nekelko hipov nihče ne vüpao gučati niti edne reči; najbrž je bilo lüstvo potolaženo. Lepi, batriven mladenič, njegova lepa lica, mili i nes-trahliivi njegov glas i darüvanje samoga sebe za svoje prepričanje, to vse je genolo strašljivo vnožino. Vse to je zapazö Pankracij malo v strahi, bole se je bojšao pomilovanja i milosti nego njihove divje čemernosti. Že dnes je čakao nebesko veselje, ali se njemi sladko vüpanje ne spuni? Skuze so ga pölejale, na novo je skleno roki k molitvi i je molo iz srca.“

Dnes, dnes je ödločeni den tvojega prihoda, preljubezniivi zveličiteo, ne čakaj z njim. Zadosta si že pokazao svojo moč na meni tistim, ki ne verjejo v Tebe; ikaži še zdaj svojo milost meni, ki trdno vörjem v Tebe.“

„Panter“ zakrči eden. — „Panter“ oglasi se jih devetdeset. — „Panter“ zagrmí iz jezera grl,* kak sümenje divji vod.

Dale.

* V Ampiteatri je bilo prostora za 150.000 ljudi.

trpljenje hodijo po počasnih nogah... Po nedeljsko je bio oblečen narod i vidlo se je, da naš prelepi domači kotichek tudi čuti pomen velkoga dneva, da novi púšpek, sin slovenskih kmetskih starišev, pride obiskat svoje verne ovčice. Cvetja puni so bili naši travniki i nedeljsko zelenje je krasilo naše lesove, mimo šterih so jezdecu sprevajali Prezvzišenoga od farne meje do prvoega slavaloka, šteri je bio postavljen pri lendavskom marcu. Pokali so topiči, v pozdravno vrsto so stopili ognjegasci, zaigrala je godba i več sto šopkov se je zdignilo v pozdrav novomu višjem pastiru, gda so stopili iz voza. V imeni vsch farnih vučitelov, deške i ženske mladine je bio povedan pozdrav pri tem slavaloku. Vsaka reč je prišla iz srca, segala je tudi do srca. „Mir, delo i lubežen vam nesem, moji dobri verniki,“ tak so nam povedali novi višji pastir, i mi znamo, da se vse to v istini tudi zgodi, ar vse zmoro On, što prihaja v božem imeni! Procesija je sprevajala od mesta prvih pozdravov Prezvzišenoga do drugoga slavaloka. Toga so postavili verniki občine Vidonci i Kovačevci. Bogi na diko je bio postavljen, zato so pa tudi prelepo napravili slavalok — šteri se je jako dopadno ne samo narodi, nego tudi višjemu pastiru. V imeni farne občine je g. zdravnik Gregorc povedao Prevzvišenomu nekoliko lepih pozdravnih reči. Zlato-zeleno listje naše velke lipe je tudi pozabilo šumeti, gda se je zahvalo višji pastir za te pozdrav. „Dobro ste povedali gospod“ — tak so začnoli Prezvzišeni — „sin kmetskih starišev je prišeo med kmetski narod, da bi s cveti miru, lubežni i dela plačao za njegovo vernost do vere i jezika svojih očakov“. Tretji slavalok je bio postavljen pred cerkvene dveri. Postavila ga je občina Motovilci. (Hvala vam Motovilčarje za to lepo delo, ponosni smo na vas, kak tudi na vse druge naše dobre vernike, šteri so — či tudi v velkom delovnem časi radi alduvali par vŕ za diko božol!) Pri cerkvenih vratih so se opravili predpisani cerkveni obredi, potem pa v cerkvi zahvalna molitev. Naša cerkev je navadno lepo okinčena, ali za te den je bila spremenjena v mali raj. Venci i korine na vse strani i v srdini cerkve veliko plavajoče srce — vse to je spominjalo višjega pastira, da je njuv prihod izpuo našo iz srca prišlo želo. Po zahvalnoj molitvi so sprejeli Prezvzišeni domačo inteligenco i odposlance, šteri so meli kakšo prošnjo. Drugi den, več kak 5 jezero ljudi se je zbralo v cerkvi i okoli cerkve, da bi se vdeležili velkoga svetka naše fare. Okoli 900 firmančov je sprejelo darove svetoga Dúha i vsi navzoči so melili za naše drage pokojne, šterim se moremo zahvaliti, da smo tudi dnes kršćeniki i Slovenci. V našoj fari smo razmili vsi navuke, štere so nam dali naš višji pastir. I znamo, da smo tudi mi najšli pot do njuvoga očinskoga srca. Zvedli smo, da daleč od naše fare po končanov sv. firmi so se tudi spominjali na nas, povedali so, da je naša fara najlepša na Goricanskem, da smo jih lepo sprejeli; spominjali so se tud našega vrloga Žukš Mihala iz Kovačevca, šteri jih je v lepoj domačoj govorici pozdravo na farnoj meji. Hvala Prezvzišenomu za trud, hvala za njuve lepe reči i lepe navuke! Mali Kerec Viljem iz Vidonca, šteri je v imeni deške šolske mladine pozdravo višjega pastira, je končao svoj govŕ s temi rečmi: „Pozdravljamo Vas Prezvzišeni z najlepšim pozdravom — Hvaljen bodi Jezuš Kristuš!“ I stem pozdravom končamo tudi mi.

Na „Martinišče“ so nabrali ali darivali v dinarah: Horvat Janoš glavni nabirač, Trnje, 120.75, Tkalec Matjaš i Kuzma Ana, G. Bistrica, vsaki 10, Cigan Ivan glavni nabirač Sr. Bistrica 52.50, Dr Karol Šabec odvetnik D. Lendava, iz neke kazenske zadeve 4000, Prkič Janoš, Bakovci 3, Špilak Ivan glavni nabirač Brezovca 144.50 Din. — Bog lepo plati! Dobre duše le naprej, ar komaj za fundament mamó šče peneze.

Ferma na Cankovi. Maja 24. se je vršila v lepom, prijetnom vremeni. Skoz 12 lepih, zaistno okusnih slavalokov so se vozili Prezvišeni, koga je prvi pozdravo g. nadvučiteo Kočar, kak prvoga slovenskoga púšpeka, ki so odgovorili da ljubijo Prekmurce tak kak Slovence prek Mŕe. Zatem so jih pozdravili: občina, uradništvo, šolska mladina, štera njim je poklonila lepi šopek šmaric, Marijina družba, štera njim je istotak darivala lepi šopek i ognjegasci, šteri so stali v redi do cerkvi i faroča z Marijimov družbo. Veliko število Marijine družbe se je Prezvišenomu jako dopadnulo, ka so ešče v svojem govŕi omenili na den ferme, gda so razlagali pomen svojega obiskavanja. Dúhovčina je pri cerkvi sprejela knezoškŕa. Cerkev je bila jako lepa, popevanje pa najlepše v celoj Slo-venjskoj Krajini. G. Kočari ide prvenstvo v tom pogledi. Edno bi bilo samo želeli, da bi popevala tudi cela cerkev i ta tudi držala „piano“ i „forte“ kak smo to hvalevredno opazili i občidúvali na Tišini. Gostoljubni g. plebanoš Vinice Keresztury so dali gospodom gostom po končanov fermi sijajni obed, Presvetli so se dúhov-

ščinov odpelali okoli 4 vŕe na Tišino. Sv. Jožefa fara je vredno sprejela Gospodovoga namestnika. Dúh našega vrloga narodnjaka + Borovnjak Jožefa č. ešpereša žive še tu i cvete.

Zahvala. Podpisani naznanim velč. g. Kleki Jožefi nar. poslanci v Črensovcih, da je vojaška komanda na posredúvanje Vaše potom ministerstva znižala približno na četrtino znesek, šteroga bi meo plačati na mesto mojega sina za od njega pri vojaki vkradjene stvari. Primite najtoplejšo zahvalo za vaše uspešno delovanje i trud. Kot 29. maj 1924. Vŕŕs Vendel.

Sebeščanski pevski zbor je za časa ferme popevao i pri Nedeli i v Markovcih. Vodo ga je g. vučiteo Berdon.

Strašen viher, šteri je divjao preminoči teden v Slov. Krajini, je napravio velikanske kvare. Tak so nam pravile dobre duše, ka ga je kaštiga boža poslala. Narod je najmre detelco še v nedelo naprej súšio, gda nikšega znamenja ne bilo za dež i nikšega zroka, da se nedelni počinek prelomi. Zato so pa mogli detelco pŕ desetih njivah vkúpluviti i li je ne vse spraviti. Tak so nam javili. Povejte vi, ki več znate, je to istina ali ne?!

Drž. meščanska šola v Dolnoj Lendavi. Ar ma tükajšnja šola premala vučencov, je v nevarnosti, da jo šolska oblast ukine. Zavolo toga se vrši vpisovanje 29. i 30. junija od 8. do 12. vŕe. Od števila vučencov za I. razred je odvisno, ali šola šče obstane ali ne. Zato naj se vsi vučenci, ki nameravajo vstopiti v I. razred, vpišejo že zdaj ob konci šolskoga leta, ar je ne sigurno, da se bo jeseni vpisovanje šče vršilo, či bo že zdaj prigašenih premalo vučencov. V I. razr. bodo sprejeti samo oni vučenci ki so z dobrim uspehom dovršili peto jučno stopnjo na osnovni šoli. Vsak vučenec mora k vpisovanju prinesiti tudi potrdilo od cepljenih kozah (bobinkah). — Ravnateljstvo.

Dol. Lendava. Pri nas smo meli na risarski pondelek zajtra, gda se je vršila rana sv. meša, redko slavnost. G. kaplan Stefan Lejko so najme krstili hči g. Ignaca Nemšič i zaročenko g. Alfonza Cepuder, sodnika v Dol. Lendavi, Heleno Nemšič, štera je tak prestopila iz židovske na katoliško vero. Ceremonije so trajale od 7. do 8. vŕe. Cerkev je bila puna, vsem se nam je najbolje dopadnulo, da je novokršćenka tak glasno, lepo, mirno i odložno odgovorjala na pitanja i molila katoliške molitvi. Drugi den, t. j. v tork opodne pa je bilo zdanje, štero so opravljali ravnokak g. kaplan Lejko, kak svedoka pa sta bila g. dr. Muha i g. dekan Straus. Mladom pari iskreno čestitamo i želemo obilo blagoslova i vnoego zadovolstva v zakonskom stanju.

Poostreni pesji zapor je odredjen od oba glavarstva v Slov. Krajini. Devet besnoč se je pojavilo v zadnjem časi (Štev. 374/I. vet).

D. Lakoš. Naš krčmar Király je nabrao 3200 podpisov i neso gor te dni v Beograd. Tu obljubi radikalom, ka vsi, ki so podpisali izjavo, bodo glasali za radikale, tej njim pa morejo dati zato zemljo kneza Eszterhazija. — Ta nesramna kúpcija radikalom tudi ne bo pomagala. — Zemljo sirote prle ali sledkar dobijo kakše koli narodnosti so, ar se je naša stranka po svojem programu toplo zavzela za nje ne pa radikali. Ostanite stanovitni ljudje, i zmaga naša bo.

Vabilo. Občni zbor Hranilnice i posojilnice v Črensovcih, r. z. z. n. z., se bo vršil 22. junija 1924. predpoldne po velkoj sv. meši ob pol 12. uri v staroj šoli z sledećim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika o zadnjem obćnem zbori. 2. Poročilo načelstva i nadzorstva. 3. Odobritev računskoga zaključka za leto 1923. 4. Slučajnosti. Či bi te obćni zbor v napovedanom časi ne bio sklepčen, vrši se pol vŕe kesneje na istom mestu i pri istom dnevnem redi drugi obćni zbor, ki bo veljavno sklepao ne gledŕ na število navzoćih kotrig. — Načelstvo.

Toča je pobila dobrovniške i bogojanske fare en deo. Kvar je jako veliki. Dotični obćin županje naj kvar taki javijo sreznomi načelniki, ka se oškŕovamin kaj pústi pri da či ali dadruga pomoč.

Trnje. Dnes teden smo dali blagosloviti kotrige sabolskoga čeha iz cele fare našo novo cerkveno zastavo z podobama Bl. D. Marije i sv. Donata. Velika procesija je sprevodila od nas zastavo v cerkev k blagoslavi.

Država.

Razbojniška dela Orjuncov. List naše stranke „Slovenec“ je popisao vse tak, kak se je v Trbovljah godilo. Krivci so bili Orjunci, ne pa delavci. To je tak svadilo te demokrate, da so po trafikaj hodili okoli v Ljubljani i naš list raztrgali, ednoga človeka, ki je „Slovenca“ čteo, tak zbili, ka je omedlo, edno dekle, štera je ne bogala, šteli strliti, knjigoveza Krasovca malo nej bujli, tak ga namlatili, ar je pravo, ka je razbojniško delo bilo, ka se je v Trbovljah vršilo, delavca na Trati pri Skofjoj Loki so smrtnonevarno ranili, dr. Lemežovo pohištvo razbili i okradnoli 400 Din. itd. — Pa za te hűdobije, gda to pišemo ešče eden demokratski „Orjunc“ ne je zaprt, zaprtih je pa vnoego delavcov

iz Trbovelj, ki pa krvoprelejanje neso začinjali. Naša stranka je proti toj krivici protestirala. Mi obsodimo toti popolnoma program komunistov, kak i demokratskoga, a zagovarjamo pa pravico vsakoga, je komunist ali demokrat. Ki ne je kriv, ne sme biti kaštigan, ki je pa kriv naj se kaštiga, štokoli je.

Nasip Donave pri Bogojevi je voda odnesla. Vnogo zemlje je prišlo pali pod vodo, tak ka je više stojezero plúgov najbolje rodovitne zemlje poplavljenega kre Donave.

Domača politika.

Opŕmin kralji sta poslala dr. Korošec i Ljuba Davidovič, naj se ne da voditi od Pašića, nego pozove parlament vkúp, ar ni v orsagi, ni zvúna njega nega mira i reda.

Finanćni odbor kak i administrativni sta pozvaniva k sejam. Vladi trebe peneze, ne more je pa dobiti brez finanćnoga odbora. Naša železnica tudi se pomali gradi, ar je celo ministerstvo za železnice komaj 100 miljon dinarov dobilo. Na drugo so peneze, za državne potreboče jih nega. Zato se pa mora vlada spremeniti.

Samostojna kmetijska stranka je vŕdala proglas, v šterom pozava svoje ljudi (malo jih ma Vr.) naj vse mogoče vćinijo, da se razbije naša kršćanska stranka čeravno oni (samostojni) ne zmagajo. — Pravica njim je na poti. Vse so od sebe s tem povedali.

Zbor srbske Davidovićove demokratske stranke, šteri se je vršo v Beogradu, je ednoglasno skleno, ka se z Slovenci morejo Srbi pogoditi. Punoštevilno obiskano spravišće je srdito obsodilo Pašića, ki je pravo Davidović „Horvati i Slovence z silov vkrotimo, — če pa to ne bi šlo, v kom pa dvojim — te pa naj ido, kama znajo.“ — Rajši naj država prepadne kak on, Pašić. Ste vidli že kaj takšega?! No pa ne čűdo, ki nema milijone, nego milijarde vrednosti, štere si je spravo v svojem 40 letnom politićnom življenju, ne more naći gućati.

Zakaj je dao Radić na svetlo svoj proglas, zavolo šteroga ni njegova, ni druge protivladne stranke neso mogle priti do vlade? — Protivladne stranke so ga prosile, naj ne dava zdaj na svetlo nikšega proglasa i nikših bedastih izjav, pa on ne je bogao protivladne stranke, nego je bogao Pašića, ki je želo, naj izda svoj proglas, ka de ž njim pri krali delao za sebe. Radić ga je bogao. Tak se gući i tudi splošno trdi, da sta i Pašić v zvezi i ka delata skúпно za peneze. Če Radić ne da proglasa, pridejo njegovi do vlade brez njega, ar krao njega nikak ne bi sprejeo za ministra. To ga je speklo. Ka je njemi horvacki narod brez njega?! I Pašići srbski brez njega?! Pa z koj žive Radić v Beći?! Njegova mala trgovina ne nosi teliko. Z koji si je zidao milijone vredno vilo i kúpo gorice, še tudi ne rešeno pitanje. — Vse ta i druga pitanja, vse te i druge trditve krožijo po celoj državi predvsem na Horvackom i nestrpno čaka pravica, da se zagrinjalo že ednok odgrne i pokaže v punoj svetlobi oba sovražnika kat. cerkve i Pašića i Radića.

Za velikoga župana so imenúvani v Ljubljano dr. Baltić, v Maribor dr. Purkmayer. Oba Žerjavoviva demokrata.

Hűdobijo Orjunašov, ki so vmorili delavca Fakina i zavolo šterih je devet ljudih mrtvih v Trbovljah, već pa ranjenih, je dr. Korošec z Ljuba Davidovićom i Joca Jovanovićom (srbske kmetske stranke poslanec) naznana vladi i kralji pred vsem zato, ar morilci orjunaši neso bili ni vlovljeni ni zaprti. gda so pa nedužne delavce zapirali demokratje.

Za Koroške Slovence, šterim Nemci niti to ne dovolijo, da bi se njim slovenski predgalo i slovenski vodile kak doz-

daj matične knjige, se je zavzeo dr. Korošec pri ministri za zvušne zadeve dr. Ninčiči i zahtevalo od njega, da se te pobriga za nje pri avstrijski vladi i pri društvi narodov.

Svetovna politika.

Med Poljskov i Rusijov je nastala svaja. Rusi bi radi nazaj dobili od Rumunije njim vkradnjeno svojo Besarabijo, a Polaki so pa romunski zavezniki proti njim. Zato se zaletavajo zdaj Rusi v Polake i zahtevajo pravice za Ukrajince, ki živijo v Poljski. Polska vlada ruske zahteve odbija z razlogom, ka Rusi nemajo pravice v njuve notrašnje zadeve se vmešavati. Ka je Pašič prišlo pali na vlado, je dosta pripomogla tudi romunska vlada, ar vidi v njem zaveznika proti Rusiji.

Amerika je sprejela novi izseljeniški zakon. Japonca niednoga ne pustijo notri. V Japonski je zavolo toga jako velika zamera i gonja proti Ameriki. — Nas de tudi samo malo smelo v Ameriko, kak smo že popisali. Amerika nas ne pusti, ne moremo si pomagati.

Cehoslovaška i Italija sta sklenoli politično pogodbo, da se ohrani mir v Evropi. Pogodbo je predsednik češke republike dr. Masaryk odobrio 19. maja.

Med Vogrskov i Amerikov je sklenjena pogodba gledoč na to, kak naj Vogrska reši svoje duge Ameriki.

Rumunija je ponudila Vogrskoj nazaj nekaj zemlje, če jo bo ta podpirala proti Rusom.

Medparlamentarni kongres se letos vrši v Brni i Ženevi na Svičarskom od 25 do 28. avgusta, k leti se pa bo v Ameriki.

Portoroški dogovor, šteri je bio sklenjen l. 1921. zavoljo železniškoga prometa med našov državov i Italijov, je od italijanskoga kralja odobren i objavljen.

Proti vladne stranke so zmagale na Francuskom i v Japonskom. Večino so dobile stranke, štere so proti bojni, so bole za maloga človeka, kak za kapitaliste. Vse pa neso ednako za versko slobodščino, nešterne kak komunisti celo jako sovražni veri. Na Nemškom so pa jako narasli tak zvani Velenemci ali nacionalisti, šteri ščejo z orožjom spraviti nazaj staro velko Prajzozsko. Podpore pa nemajo v niednom orsagi, če se ne spametijo, bo kancler Wirth razpisao nove volitve. — Francija je zdaj pripravna se zmiriti z Nemčijov, jedini zadržek so Velenemci.

Albanija. Nevarnost boja je nastala, tti zavolo toga, ar se dve stranki ne moreta pogoditi, jeli de glavno mesto Albanijo: Tirana ali pa Skader.

Vstajo v Tripolitajini so talijanske čete zadušile.

Madjarski poslanec Ugron je v Pešti pitanje stavu na ministra zvušnih zadev, zakaj so se v Jugoslaviji razpustila madjarska društva. Ma pravico to pitati. Mi pa tudi, zakaj se Slovencom okoli Monoštra ne dajo slovenske šole i slovenski uradi. Kelko pravic ide Vogrom pri nas, telko Slovencom na Vogrskom. To je mera.

Nemčija. Državni predsednik je potrdio dr. Marxa za min. predsednika i vse njegove dozdašnje ministre. Dr. Marx je pristaš krščanske stranke a ma veliki broj demokratov, socialistov i komunistov proti sebi v parlamentu.

Francija. Predsednik francoskoga parlamenta je postao z 296 glasi Painleve. Vlada se zdaj sestavlja. — V prvom govori je predsednik naglasao, da Francija šče mir sveti i ne vojsko.

Italija. V parlamentu je nastalo veliko bitje, gda je fašistovski poslanec Giunta protivladnim strankam zakričao: „banda roparov.“ V tom bitji si je poslanec general Bencivenga roko zvino. — Fašisti i naši Orjunci so si krvni bratje po svojem nas-

topanji: zbijejo tistoga pa še morijo, ki nešče njihov biti, njegovo imanje pa oropajo ali vužgejo. — Moj Bog, kama je spravila ta nesrečna bojna prvejšo pravico i poštenost! — Za pravice Slovincov je govorio dr. Besednjak, poslanec krščanske stranke kak je naša.

Albanija. Uporniki (reberiašje) so zavzeli od vladnih čet Tirano i napadajo Skader.

Pravica javnosti verskih šol v Prekmurji.

Minister za prosveto v Belgradi je 14. maja tekočega leta odločilo, ka s koncom tega šolskoga leta „odvzeme pravico javnosti vsem privatnim šolam v Sloveniji.“ Okrajno glavarstvo v Murski Soboti je vsled toga odloka pozvalo verske šole v Prekmurji, naj do 15. junija vložijo prošnje za priznanje pravice javnosti. To je temeljna pomota. Odlok ministra za prosveto se nemore tikati naših verskih šol, ar te so ne privatne (zasebne) šole i to nikdar ne bile, nego one so od začetka javne šole. Naše šole so pravico javnosti ne dobile od kakšega ministra ali oddelka za prosveto, nego majo pravico javnosti po *zakonskom členu 38. od leta 1868.* — Paragrafi toga zakona 10. i 11. jasno svedočijo, ka so naše šole kak javne šole ustanovljene i pravice javnosti njim je od nikoga ne trbelo prositi i dobiti. Zato tudi nikši minister nema juša našim šolam odvzeti pravice javnosti. Zakon njim zagotavlja pravico javnosti, samo zakon njim jo more vzeti. Či parlament sklene takši zakon, šteri verskih šol ne prizna kak javnih šol, teda nam bo potrebno prositi. Ali dotečas nikoga ne bomo prosili za priznanje pravice javnosti.

Gospodarstvo.

1. Zrnje. V Novom Sadi:

100 kg. pšenice	320 Din.,
„ žita	310 „
„ ovsa	245 „
„ kukorice	250 „

2. Meso.

govedina	teletina	svinjina
v Zagrebi 1 kg.	24—27 D.	25—29 D.
v Ljubljani „	21—23 D.	27—29 D.
	27—30 D.	

3. Krma.

Sena m. 50—100 D., slame m. 50— D.

Zagrebečka borza

dne 12. juna 1924.

Amerikanski dolar	1 dolar	K 320—
Austrijska krona	100 K	K —48
Čeho-Slov. krona	1 K	K 9 60
20 kronski zlat		K 1180—
Francoski franc	1 frank	K 19—
Madjar. K 100 (nova em.)		K —40
Švic. fran. 1 fr.		K 58 40
Talijanske lire	1 lira	K 14—

Zürich:

Dinar 100 Din.

Šv.frcs 6 875

Pošta.

Širitelica Bogojina. Poslali po našem g. kaplani i tajniki Jožeki prošene M. Liste i Novine. Srčen pozdrav vsem. **Vogrinčič Matjaš Vančaves.** Tri kovače zmenili i spisali k vašoj naročnini. Zato 30 Din. menje naročnine ste dužni, **Ivanič Ana Filovci hš. 117.** Kovače zmenili, pridite po nje z občinskim potrdilom. **Kolmanko A. Korovci.** Vašiva dva kovača spisali tudi k naročnini i zato 20 Din. se vračuna pri njej. **Matko Matilda Gančani.** Si že dobila glas, ka bi prišla po tisto reč kak si prosila za d. jaka. Pridi dokeč ne de kešno. **Seruga Jožef Sv. Šebešan.** Naj župan pošlje brzovavko (telegram) na komando, ka obvesti komando, gde vojak služi. Če ne bi pomagalo, naj pride nekak doli

k nar. poslanci. **Viktor Maitz Vratji Vrh 15.** Dajte nam na znanje, če ste dobili vse letošnje M. Liste ali ne.

Dve gostilni da v najem

občina Turnišče po licitaciji 6. jula 1924. na tri leta. Licitacija se začne popoldnevi ob 3. vori v občinski hzi

Občinski urad Turnišče

Što ne verje, naj poskusi,

da jako dosta penez prihrani, če kupi:

cement, vapno, deske, fal

črep ino debeli cigeo

late, tesan les, traverze, pleh, cveke, cement, rore, vse priprave za stüdence itd. pri **V. Bratina, Križevci pri Ljutomeri.** (Lotmerki.)

Vapno, cement, deske,

(blanje), late i vseforme les za cele ruše kupite najfalej pri

ANTON JANDLINA

stavbenom podjetji v Ljutomeri (Lotmerki). Tu se delajo tudi vsakovrstni načrti (plani) i se prevzame zidava podzemnih zemljov po najnižšoj ceni.

SLOVENSKA BANKA

podružnica Dolnja Lendava

plača najbolje

dolarje in zlate peneze.

Novo zidan paromlin

na 3 tečaje s 12 HP. lokomobil, mlatilnico, i z oljarno, v obljüdenom kraju, ob glavnoj cesti blüzi železnice, se fal oda.

Ponüdbe na

Franca Prelog, paromlinarja
KRIŽOVOLJAN CESTICA. HRVATSKO

TOPLICE v

SLATINA RADENCI

Jedine toplice v kraljevini SHS proti srčnim bolečinam. Naturalne ogličnokisele (szénsavas) kopeli. Mineralne vode proti obistnim i mehčnim betegom, kak tudi proti rheumi i boleznim v čontaj itd. ita. **Rönggen, elektroterapija. Električni posvet.** Kufice po znizanoj ceni. Voditelj toplic je gosp. **Dr. JOSIP MARCIUS** rojen z Čakovcu. Z vsakim betežnikom se po lastnom jeziki guči.

Vsem onjm, šteri že poznajo mojo podvorbo i blago, priporočam:

CEMENT, VAPNO i TRAVERSE

Nadalje: Špolarijo, štedilnike, (šparherde) kak tudi vse železne i ocelne potrebščine po jako ugodnoj ceni.

Nazadnje pa moje prvovrstne po celom Prekmurji poznane

Garantirane kose

JOSIP TOPLAK, trgovec železa v D. LENDAVI Glavna ul. 59